

Uppsala

TEATER

"De virkelige nyheter" på Stadsteatern

Moralisk opprustning bjød i går kväll uppsalapubliken intressant och underhållande gratisteater på Stadsteatern. En norsk amatørensemble spelade en engelsk tendenspjäs med handlingen förlagd till en tidningsredaktion. Den hette De virkelige nyheter och författaren Peter Howard lär själv ha varit en bland the gentlemen of the press som han så frejdigt karikerar. I varje vall kände en svensk tidningsman lust att efter pjäsens slut citera Sigurd Bødtker som efter premiären på Helge Krogs Det store Vi en gång sade: Et redaktionslokale som denne har jeg ikke den ære kjende. Men det finns givetvis många slags tidningsredaktioner i denna jämmerdal. Mycket verkade inte bara konstruerat utan ganska omöjligt. I vårt land tvingas säkert inte någon journalist att skriva en artikel mot sin absoluta övertygelse. Och finns det drinkglada teateranmelder recenserar de i alla fall inte en pjäs som de bara sett fem minuter av — de går nog först något senare. Inte heller ger väl gärna en utrikesminister på redaktionsbesök sina hemligheter inför yngste volontären.

Men propagerar man för en sak så helgar ändamålet medlen, resonerar väl Howard. Och naturligtvis vore det dumt att hänga upp sig på distraktioner och inadvartenser av detta slag, hur tokiga de än kan tyckas initierade, när det ändå sceniskt fanns så mycket att glädja sig åt — det ideologiska kan man i detta sammanhang lämna utanför. Teatern behöver ingen annan legitimation än det nöje den bereder, har en berömd teaterförnyare proklamerat. Dessa norska amatörer spelade med både

(elev.) 3. maj. 56.

12-03-014

3 MAI 1956

humor och inlevelse. Foreställningen var rolig och spännande. Själva omvändelserna kom nog för abrupt men det är inte lätt att bädda under psykologiskt. I varje fall spelades de ut med en viss kraft som inte kunde undgå att göra verkan på det tydligen mycket uppmärksamma auditoriet. Den ädle unge man som redaktören oförsiktigt stuckit ett prospekt från MRA i handen var naturligtvis bäst då han fick ge uttryck åt viljen til at handle och proklamera troens makt. Redaktören själv agerades, sades det, av en yrkesaktör och det var också en utmärkt prestation. Lika mycken heder av sitt spel hade redaktionssekreteraren, en förträfflig typ, kanske mest trovärdig av alla. Karikatyr för hela slanten var däremot den kvinnliga journalisten — fastän vem vet hur pennskaften på t. ex. Flitiga fötters redaktion bär sig åt. Utrikesministern med de skumma affärerna och den hastiga ruelsen gavs nödig auktoritet av en professor vid Oslo universitet.

Den fulltaliga publiken, där bl. a. syntes landshövding Andrén, var begestrad över det utmärkta amatörspelandet. Inropningarna blev många. När applåderna tystnade presenterades en del av skådespelarna, vilka också framförde hälsningar till de svenska åhörarna, liksom en del internationella celebriteter i MRA. Före pjäsens början sjöng en blandad kör med medlemmar från sex länder, både på engelska och danska, och kammarherre James Dickson höll ett kort inledningsanförande.

Föreställningen upprepas i kväll.

T. E.

Uppsala Nya Tidning